

[Haunstrup Clemmensen.]

om på ordningerne, at man afskaffer dem og så stiller i udsigt, at man måske senere vil lave nogle andre ordninger. Men det har intet med samarbejde at gøre, når man påstår, at man vil lave om; og så ikke vil forhandle om ændringer, men i virkeligheden kun vil afskaffe ordningerne.

Når ministeren bliver ved at sige, at der ikke er så meget brug for disse ordninger nu, hvor skattefradragretten ophæves og marginalbeskatningen derfor bliver lavere, synes ministeren totalt at have overset, at der samtidig sker det, at den enkelte skatteyder og dermed selvfølgelig også lønmodtageren hurtigere kommer til at betale skat af indkomststigninger, end han hidtil havde gjort. Det skal dog vel med i billedet, hvis man vil foretage en rimelig afvejelse og undersøgelse.

Så savner vi stadig en begrundelse for disse mærkelige standpunkter, ministeren skiftevis indtager vedrørende de borgere, der efter 1. februar har tegnet sig for kontrakter. Vi spurgte i udvalget, hvordan ministeren ville vurdere det. Vi fik at vide, at det var et politisk spørgsmål, som ministeren først ønskede at besvare i salen. Nu er vi i salen; kunne vi så ikke få bare nogle enkelte bemærkninger om denne side af sagen?

Endelig til sidst kommer ministeren ind på Århusundersøgelsen og forklarer os nogle ting derom, forklarer bl. a., at funktionærerne bruger den i større udstrækning end f. eks. visse af arbejdergrupperne og de ufaglærte grupper, og når det er tilfældet, så skal ordningerne afskaffes, for hvis det er ordninger, der bruges mere af funktionærer end af arbejdere, ja, så må sådan nogle ordninger naturligvis væk. Det er et ejendommeligt synspunkt; det vil da egne sig udmærket til drøftelse på en socialdemokratisk funktionærkonference.

Men må jeg så ikke have lov til at erindre ministeren om, hvad ministeren sagde ved første behandling af dette lovforslag om Århusundersøgelsen. Det fremgår af Folketingstidende 1966-67, sp. 4032, at Århusundersøgelsen efter ministerens opfattelse viser, at

„55 pct. af de skatteydere, som havde foretaget binding af beløb, altså havde præsteret en skattebegünstiget opsparing;

havde en skattepligtig indtægt på over 30.000 kr.; det vil altså sige, at det er skatteydere med en indtægt på 50.000 kr. og derover, der tegner sig for over halvdelen, medens skatteydere på de lavere indtægtsgupper næsten ikke har tegnet sig for noget.“

Sådan sagde ministeren under første behandling. Jeg gjorde i anden omgang nogle enkelte bemærkninger herom og sagde, at ministeren temmelig totalt havde husket galt på disse områder. Det mente ministeren nu ikke han havde gjort, men han beklagede det, hvis han skulle have gjort det.

Vi henlede på ny ministerens opmærksomhed på denne sag i udvalget. Det forekommer mig noget dristigt, at ministeren nu derefter ved denne behandling tager ordet og begynder at kommentere Århusundersøgelsen uden med ét ord at beklage, at ministeren dengang, selvfølgelig i god tro, gav folketinget fuldstændig misvisende oplysninger om denne undersøgelse. Det er nemlig ikke således, at det er 55 pct. af skatteyderne, der har over 30.000 kr. i skattepligtig indkomst; det er nærmere bestemt ca. 15,6 pct. Det er dog en forskel. Man kunne forstå, hvis det var nogle få procent fra eller til, men der er dog alleneffens en meget væsentlig forskel.

Ved samme lejlighed sagde ministeren altså — det er heller ikke tilbagekaldt —:

„Det vil altså sige, at ... skatteydere på de lavere indtægtsgupper næsten ikke har tegnet sig for noget.“

Har ministeren helt overset, hvordan de faktiske forhold er netop efter denne undersøgelse fra Århus, at det netop er således f. eks. for indtægtsgupper på mellem 10.000 og 20.000 kr. i skattepligtig indkomst — de kan vel ikke karakteriseres som store kapitalister — at ca. 20 pct. af disse mennesker har benyttet opsparingsordningerne? Tager man den næste gruppe med mellem 20.000 og 30.000 kr. i skattepligtig indkomst, er det væsentlig større procenter. Er det dog ikke således, at det bare ville være klædeligt, om ministeren, når han nu igen vender tilbage til Århusundersøgelsen, beklagede, at der var givet helt misvisende oplysninger om denne undersøgelse som et led i argumentationen mod oppositionens standpunkter? Jeg synes, det er ærligt at fejle, men at forblive i fejlen i samme un-